

BESZÁMOLÓ

Pályázat kódja: HAT-KP-1-2025/1-001105

A tanulmányi kirándulás időpontja: 2026. 05. 31. – 2026. 06. 04.

Intézmény neve: Dunaszentgyörgyi Csapó Vilmos Általános Iskola

Tanulmányi kirándulás időtartama: 5 nap, 4 éjszaka

Utasok létszáma: 13 fő tanuló, 2 fő kísérő tanár. Összesen: 15 fő

1 nap:

Reggel 04:30-kor indultunk az iskola elől. Böleskén csatlakozott hozzánk az általános iskola 19 tanulója két pedagógus kíséretében.

Első megállónk a Király-hágó, Erdély kapuja. Megcsodáltuk a szép kilátást, a messzi erdélyi hegyeket.

Ezután Kolozsvárra utaztunk. Idegenvezetőnk Dénes András, egy kolozsvári fiatalember megmutatta a régi városfalat, a Fő teret, Mátyás király szülőházát, és a tőle néhány méterre álló másik nevezetes házat, ahol Bocskai István erdélyi fejedelem született. Sétánk során megálltunk Bolyai János, máig legnagyobb matematikusunk, és Reményik Sándor költőnk szülőháza előtt is. Megcsodáltuk a teljesen szimmetrikus Tükör utcát. Megtekintettük a Szent Mihály templomot, melynek tornyába kétszáz lépcsőn mentünk fel. Innen remek kilátás nyílt a városra. Megnéztük Fadrusz János leghíresebb alkotását, a Mátyás király emlékművet, majd a Farkas utcai református templomhoz sétáltunk el.

Késő délután értünk Torockóra. Első szálláshelyünk az 1128 m magas Székelykő lábánál lévő Piroska Panzió. Elfoglaltuk a három- és négyágyas szobákat, Vacsoráztunk, majd nagy sétát

tettünk a csodálatos faluban, mely a Székelykő és az Ordaskő között fekszik. Megnéztük a szép, hasonló stílusban épült házakat, a piactéren a Nagy Vajort, melybe az Ordaskő egyik forrásának vizét vezették. Egy kikövezett, keskeny sikátoron haladtunk át, mely kőfalak és kerítések között húzódva köti össze az Új utcát a Felső Piacsorral, és megnéztük a történelmi Magyarország legrégebbi, 1668-ban épült lakóházát. Felsétáltunk Torockó különleges temetőjébe is, ahol a hegy oldalába vájt üregekbe temetkeznek. Jókai Mór 1876-ban az unitárius lelkészi lakásban szállt meg. Emlékét ma tábla őrzi az épület falán, amit szintén megtekintettünk.

Este a gyerekek összegyűltek a panzió udvarán egy kerti asztalnál, és sötétedésig beszélgettek.

2. nap:

Reggeli után elhagytuk Torockót, és Torda felé vettük az irányt. A buszból láttuk a tordai hasadékot. Itt csatlakozott hozzánk az idegenvezetőnk, Hideg Boglárka, aki alapos tudása mellett nagyon jól megtalálta a hangot a gyerekekkel. A tordai sóbányában megnéztük a tárnákat, kipróbáltuk a visszhangot, elolvastuk a lépcsőfordulókban az évszámokat, amelyek azt jelezték, hogy melyik évben értek el arra a szintre. Lementünk a bánya legaljára, ahol egy tó található. A visszautat a felszínre lifttel tettük meg.

Következő állomásunk Szováta. Elsétáltunk a régi családi nyaralók mellett. A Medve-tó tanösvényen körbejártuk a tavat, és a hozzá tartozó többi kis sós vagy édes vizű tavat. Pl. Mogyorósi, Fekete, Piros és Zöld-tó. Az út végén egy sódombot is láthattunk.

Elutaztunk Korondra. Út közben elhaladtunk a parajdi sóbánya bejárata mellett, amelyet pont egy évvel ezelőtt öntött el a Korond patak. A sóvágó mester műhelyében megismerkedtünk a sómegmunkálás folyamatával és a sóból készült termékekkel, amelyekből lehetőségünk volt vásárolni is.

Megérkeztünk a második szállásunkra, Borzontra, az Anna panzióba, ahol három éjszakát töltöttünk. A panzió az erdő szélén fekszik, nagyon szép, jól felszerelt, az udvaron bekerített sportpálya, és egyéb sportolási lehetőségek, amit a gyerekek örömmel ki is használtak. A házat őrző két hatalmas, de szelíd kaukázusi medveölő kutyával is hamar összebarátkoztak. A házigazda nagy vendégszeretettel fogadott bennünket. A vacsorák és reggelik nagyon finomak és bőségesek voltak.

3. nap:

A napot Gyergyóalfaluban kezdtük. Meglátogattuk Balázs József festőművészt, pedagógust, aki igaz székely ember, magyar lélekkel. Beszért a hazaszeretetről, a székelységről, Trianonról, a

csíksomlyói Szűz Máriáról, a magyarok nagyasszonyáról és a pünkösdi csíksomlyói búcsúról. Megható volt, ahogy beszélt.

Ezután elutaztunk a Gyilkos-tóhoz. Megérkeztünk, sétáltunk a tó partján, megnéztük a tóban lévő fatörzseket, Bogi elmesélte a tó történetét, majd lángost és kürtöskalácsot ettünk.

Európa egyik természeti ritkasága következett, a Békás-szoros, mely 250 – 300 méter magas szinte függőleges sziklafalaival Erdély egyik legszebb szurdokvölgye. Végigsétáltunk a zúgó, nagy sodrású Békás-patak mentén, és megcsodáltuk a hatalmas sziklákat. Az egyik sziklafal tetejére egy keresztet állítottak, melynek neve: Oltár-kő. Az idegenvezetőnk elmondta, hogy ezen a sziklán gyakorolt híres hegymászónk, Erőss Zsolt.

Madéfalván koszorút helyeztünk el a madéfalvi vérengzés emlékművénél. Meghallgattuk, hogy milyen történelmi eseménynek állítottak itt emléket.

Következő állomásunk Csíksomlyón a ferences kegytemplom volt. Itt láthattuk a világ legnagyobb kegyszobrát, a csodatévő Mária szobrot. Beszéltünk a csíksomlyói búcsú történetéről. A közeli borvízforrásból megtöltöttük a kulacsainkat, majd megnéztük a Barátok feredőjét, ami egy kis medence, benne jéghideg gyógyvíz. Ide jártak fürödni a ferences szerzetesek.

Kis szabadidő és vásárlás után visszatértünk a szállásunkra.

4. nap:

Reggel elindultunk a székelyek szent hegyére, a Madarasi Hargitára, ami Székelyföld legmagasabb pontja (1801 méter). Az út egy részét traktorral tettük meg. A pihenőhely után gyalog mentünk fel a hegyre, a kopjafákhoz. Az út meredek, köves, és az előző napi eső miatt nagyon sáros és csúszós volt. Fent a hegytetőn megkoszorúztuk az emlékművet. Körbenézve láttuk a Keleti-Kárpátok hegyvonulatait. Visszafelé a szemfülesebb gyerekek aragonit köveket találtak az úton.

Székelyudvarhely volt a következő állomás. A város központjában megnéztük az Emlékezés Parkját. A szoborparkban tizenkét fontos történelmi személyiség szobrát láthattuk, és tizenharmadikként a névtelen Vándor Székely (Wass Albert) szobrát, melynek történetét meghallgattuk az idegenvezetőnkől.

Szejkefürdőn felsétáltunk a 17 faragott székykapun keresztül a „legnagyobb széky”, Orbán Balázs sírjához, ahol koszorút helyeztünk el. Bogi mesélt nekünk Orbán Balázs életéről.

Farkaslaka felé megpillantottuk a Gordon csúcson Kelet Európa legmagasabb Jézus szobrát, a fémből készült Jézus Szíve kilátót.

Farkaslakán megemlékeztünk a legnagyobb széky népi íróról, Tamási Áronról. Kérésére temették ide, a két cserefa közé. A Szervátiusz Jenő által faragott gránittömbbel jelzett sírjánál koszorút helyeztünk el. A sír közelében található a Trianon emlékmű.

Este a szálláson a finom vacsora után játszottak a gyerekek: kosaraztak, pingpongoztak, csocsóztak, kártyáztak, beszélgettek.

5. nap:

Reggel összepakoltunk, és reggeli után elköszöntünk a házigazdától. Elindultunk a hosszú útra, hazafelé.

Út közben megálltunk Aradon, ahol megemlékeztünk az aradi vértanúkról. A kivégzés helyszínén álló emlékműnél koszorút helyeztünk el.

Késő délután érkezünk haza, ahol már vártak bennünket a szülők.

A gyerekek a kirándulás öt napja alatt fegyelmezetten viselkedtek, összetartottak, segítettek egymást, minden programon lelkesen vettek részt. Az osztályközösség még jobban összekovácsolódott. Kiszakadtak egy kicsit a megszokott életükből, és egy más világot ismertek meg, ami felejthetetlen élményként marad meg bennük.

